

היא קו המידה, שהוא מתלבש באור, וכשהיא באור, היא נסורת ולא נראה כלל, וכשהמתפשטה להתגלות, יוצאת מהאור הזה נקודה אחת, ומה ששאר הוא אור, וזהו האור הראשון של מעשה בראשית. זהו שכתיוכ ויאמר אלהים יהי אור. יהי יי איר, וסוד זה נמסר למכם כלב.

תקונא תמני סרי

ונקודה זו, אמר שהמתפשטה מהאור הזה, החלבשה בארכעה גונים בהיכל העליון, ומה היא? ב, ועליה נאמר בחכמה יבנה בית. וסוד הנקודה הזו, היא מודחת חמשה גונים, ועליהם נאמר כי מרד בשעלו מים, וזה א, ושמים בזרת תפן, וזה א, וכל בשליש עפר הארץ, ורא א נ"א א, ושקל לפלס הרים, וזה א, וגבעות במאזנים, וזה א. זה עולה באור, וזה הולך לאפונן וזה לדורות. זהו שכתיוכ הולך אל דרום וסובב אל צפון. שני אחרים סובב סובב אל מזרח ומערב, שכל הנקודות הן כמו גלי הים, זה עולה וזה יורד.

והם בחוט הלבן שב עין, שהוא סובב את קען, ובחוט יرك ושור ואדם ותכלת, אלו הגלגלים, כלם סובבים את הנקודה הזו, והיא מדיה לכלם, היא בארכעה, ועולה בעשר, וסוד דבר - יהו"ה, יוד ה"א וא"ו ה"א, אלו הם ארבעה גונים שעולים בעשר, והם כלם להביות אשיות, ועליהם נאמר כי יהו"ה אלהי"ך אש אבלו הוא. שבעם הם מהעשר הזה, והם בנגד שכעה רקיעים, והם

לא חור ולא סומק ולא יroke ולא אופם כלל. והאי בוצינא איהו קו המידה, דאייהו אتلבע באוירא, וכד איהי באוירא. איהי סתימה ולא אתחזיא כל, וכד אתפשת לאותגלא, נפיק מהאי אוירא נקודה חדא, ומה דאשטער איהו אויר, והאי איהו אויר קדמאתה דעוברדא דבראשית, חדא הוא דכתיב (בראשית א) ויאמר אלהים יהי אור, יהי יי איר, ורزا דא לחייבי לבא אתטפר. (דף לו ע"ב).

תקונא תמני סרי

והאי נקודה בתר האתפשת מהאי אויר, אتلבעת בפוגוניין ארבע בהיכלא עלאה, ומאי איהי ב עלה אטמר (משל כד ג) בחקמה יבנה בית, ורزا חדאי נקודה איהי מיד חמש גונין, ועליהו אטמר (ישעה מ יב) מי מרד בשעלו מים ורוא א, ושמים בזרת תפן ורוא א, וכל בשליש עפר הארץ ורוא א, (נ"א א), ושקל בפלס הרים ורוא א, וגבעות במאזנים ורוא א, דא סליק באוירא, ורוא איזיל לצפונא, ורוא לדרום, חדאי נקודה דכתיב (קהלת א) הולך אל דרום וסובב אל צפון, תרין אחרניון סובב סובב לגבי מזרח ומערב, דאיינון כלחו נקיידי בגלי ימא, דא סליק ורוא נחית.

ויאינון בחוטא חורא דעינא, דאייהו אסחר עינא, ובחותטא יroke ואוקמא וסומק א ותכלא, אלין גלגולין כלחו סחרין לההוא נקודה, ואיהי מדיה לכלחו, איהי בארכעה, וסלקא בעשר, ורزا דמלחה יהו"ה יוד ה"א וא"ו ה"א, אלין איינון ארבע גונין דסלקין בעשר, ואונון כלחו להביות אשיות, ועליון אטמר (דברים כד) כי יהו"ה אלהי"ך אש אלה הוי, שבע איינון מהאי עשר, ויאינון לךבל שכעה רקיין, ויאינון שבע ספריאן, ובין כל